

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om beskæftigelse og uddannelse af unge.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1299, fremsættelsen i tidenden sp. 1224).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om bortfald af understøttelsesret i visse tilfælde for unge arbejdsløse).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1329, fremsættelsen i tidenden sp. 1232).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Peter Ravn: De lovforslag om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere og om beskæftigelse og uddannelse af unge, som vi her behandler, må i nogen grad ses i forbindelse med det lovforslag om ungdomsundervisning, som det høje ting behandlere i fredags, og med en række andre uddannelseslove. Der går, tror jeg man kan sige, en lige linje fra folkeskolens erhvervsprægede undervisning over loven om ungdomsundervisning for de 14-18-årige, gennem loven om beskæftigelse og uddannelse af unge, der omfatter de 18-25-årige, til loven om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere. Disse lovforslag er udtryk for en stadig voksende forståelse for uddannelsens betydning. Folkeskoleloven er revideret, det tekniske uddannelsesapparat er forbedret, der bygges højere læreanstalter, der ofres betydelige beløb på undersøgelser og videnskabelig forskning, og de lovforslag, vi her behandler, drejer sig om det store, brede felt, som udgøres af de ikke-faglærte arbejdere.

Vi har her i landet — jeg tror med rette — kunnet føle os nogenlunde tilfredse med den uddannelse, som erhvervene og fagene har kunnet give deres lærlinge. Vor lærlingeuddannelse hviler på gamle traditioner og på erfaringer om, at man skal kombinere det praktiske arbejde og den teoretiske uddannelse. Dette princip har været grundlaget for al lærlingeuddannelse gennem årene, og resultatet har været dygtige fagarbejdere og dygtige håndværkere.

Formanden: Det er nødvendigt, at der er mere ro i salen under forhandlingen.

Peter Ravn: Det er imidlertid også klart, at den stigende industrialisering stiller krav om uddannelsesformer, som ikke kan honoreres gennem den traditionelle lærlingeuddannelse; dels vil det ikke være muligt at sikre alle vore unge en lærlingeuddannelse, dels er det et spørgsmål, om det er nødvendigt at give alle industriens arbejdere en flerårig uddannelse. Der er ingen tvivl om, at den tekniske udvikling vil skabe arbejde af en sådan karakter, at det kan udføres af arbejdskraft, der ikke har nogen egentlig faglig uddannelse bag sig. På en virksomhed som Danfoss udføres 80-90 pct. af arbejdet af ikke-faglærte, og det er anerkendt kvalitetsarbejde, der eksporteres verden over. Det samme kan iagttages andre steder i erhvervslivet; den kemiske industri bruger efterhånden et betydeligt antal ikke-faglærte arbejdere. Når dansk industri i det hele taget i de senere år har kunnet udvide sin produktion, er det i høj grad sket ved hjælp af ufaglærte arbejdere. I tiåret 1947-57 er antallet af ikke-faglærte inden for jern- og metalindustrien forøget med 50 pct., og i samme tidsrum er antallet af faglærte steget med 37 pct.

Man kan altså konstatere, at ikke-faglærte sættes ind på stadig flere og flere arbejdsopgaver, som stiller større og større krav til deres viden og kunnen, og det spørgsmål rejser sig da, hvordan man kan give dem den uddannelse, som er nødvendig, for at de kan betjene de nye maskiner, som den tekniske udvikling kræver. Det drejer sig om de unge, men også i høj grad om den store gruppe af ufaglærte, der i dag er placeret på tusinder af pladser i erhvervslivet. Det drejer sig om 400 000 mennesker — det er dobbelt så mange som der findes af faglærte arbejdere — 400 000, hvis muligheder for uddannelse har været små og tilfældige. Der har i visse industrier fundet en praktisk oplæring sted, og der har været gennemført en kursusuddannelse på statens arbejdsmandskursus, på de arbejdstekniske skoler og på Teknologisk Institut, men i langt de fleste tilfælde har de ikke-faglærte arbejdere måttet nøjes med den uddannelse og det mindstemål af viden om arbejdets udførelse, som arbejds-